

до райдуги так обрій павуки
і дов'язали врешті
а мертве дерево —
до дерева пліднішого
(безрукі ми себе шукаємо — навпомацки)
бабки розмножили по папороті лісу
пожежі негасимі — осінь що потріскує
раптова блискавиця подорожникам
стежки поплутала й у дзеркалі
надвоє розтяла мою самотність
(де ж ти була як не було мене ?)
пробач
за передчасну сивину очей
душі.

Збірка « [Восени вода](#) ».